

Hvis et egentligt forbud skal kunne håndhæves, må det derfor omfatte produkter af hundee- og katteskind generelt. Med andre ord, vi kan jo ikke ved at lave dyreværns-mæssige regler overhovedet have en sikkerhed for kontrolmæssigt at styre, hvad der foregår i Fjernøsten. Derfor er den eneste måde, hvorpå vi kan få sat en stopper for det her, at gennemføre et generelt forbud.

Der er for mig at se ingen tvivl om, at det ville være langt at foretrække, hvis et forbud mod import af hundee- og katteskind kom til at omfatte hele Den Europæiske Union. Det er bl.a. også derfor, jeg allerede i august sidste år tog initiativ til at rette henvendelse til Kommissionen om det spørgsmål.

Kommissionen er blevet bedt om at oplyse, om man overvejer initiativer til at gennemføre et fælleseuropæisk forbud mod produkter af skind og pelse fra hunde og katte.

Kommissionen er også blevet bedt om at oplyse, om der har været noget EU-retligt til hinder for, at vi eventuelt fra dansk side gennemfører et rent nationalt forbud. Vi har endnu ikke fået officielt svar på vores henvendelse, men Kommissionen har i anden forbindelse givet udtryk for, at der principielt ikke er noget i vejen for, at medlemsstaterne inden for rammerne af Traktaten gennemfører et nationalt forbud mod hundee- og katteskind.

Jeg er stadig væk af den opfattelse, at et forbud, som omfatter hele EU, vil være at foretrække, men med de foreløbige meldinger, vi har fået – og det synes jeg, jeg vil orientere om i dag – synes der altså ikke umiddelbart at være udsigt til et EU-forbud. Derfor mener jeg naturligvis også, at der snarest bør gennemføres et dansk forbud mod handel med og import af skind og pelse fra hunde og katte samt produkter heraf.

Det er naturligvis afgørende, at et sådant forbud kan gennemføres inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser, her tænker jeg især på EU og WTO, og jeg har derfor nu meddelt Kommissionen min hensigt, og jeg har bedt Kommissionen om eventuelle bemærkninger hertil.

Jeg agter i givet fald at fremsætte et lovforslag for Folketinget så hurtigt som overhovedet muligt og forhåbentlig i denne folketings-samling.

Det er klart, at der i den forbindelse vil opstå en række mere tekniske spørgsmål, bl.a. om afgrænsning af et forbud. Et lovforslag vil også skulle igennem en notifikationsprocedure efter

reglerne i EU's såkaldte informationsprocedure-direktiv.

Det er også klart, at et rent nationalt forbud rejser nogle problemstillinger i relation til håndhævelsen. Jeg mener dog ikke, at disse problemstillinger, uanset hvor relevante de er, skulle stå i vejen for, at vi får sikret, at handel med og import af hundee- og katteskind er ulovligt og kan straffes.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget er det anført, at nogle af de østasiatiske lande importerer dyr fra kenneler i Europa, herunder må man næsten forstå Danmark.

Jeg kan hertil blot sige, at jeg ikke er bekendt med, at der skulle finde en sådan eksport fra Danmark sted. Hvis det måtte vise sig, at der rent faktisk sker en sådan eksport af levende hunde og katte til pelsproduktion i Fjernøsten, er jeg naturligvis indstillet på at se nærmere på det spørgsmål.

Endelig er der i bemærkningerne til beslutningsforslaget nævnt, at hundee- og katteskind skulle sælges på det danske marked under falsk varebetegnelse for at vildlede forbrugerne. Spørgsmål om vildledning af forbrugerne hører under Økonomi- og Erhvervsministerens område. Og for så vidt angår dette aspekt, udtaler jeg mig derfor på hans vegne.

Kl. 14.15

Ifølge markedsføringslovens § 2, stk. 1, må der »ikke anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, som er egnet til at påvirke efterspørgsel eller udbud af varer«. Salg af skind og pelse fra hunde og katte under vildledende betegnelser er altså efter omstændighederne i strid med markedsføringsloven.

Bødeniveauet for overtrædelse af markedsføringslovens vildledningsforbud er ganske højt. Således er der flere gange inden for de sidste år blevet idømt millionbøder for overtrædelse af vildledningsforbuddet. Ved fastlæggelsen af bøden har domstolene nemlig taget højde for den fortjeneste, som virksomheden har forventet at opnå ved vildledningen.

Hos Forbrugerombudsmanden, som fører tilsyn med overholdelse af markedsføringsloven, har man ikke kendskab til tilfælde, hvor skind og pelse er blevet solgt under vildledende betegnelser. Man har heller ikke modtaget nogen klager over sådanne overtrædelser af markedsføringslovens forbud om vildledning. Men der er altså allerede i dag mulighed for, at Forbrugerombudsmanden kan gribe ind, hvis det skulle vise sig, at der er et generelt problem. Og er der